



SKLEP št. 1313/2013/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. decembra 2013

o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite

(Besedilo velja za EGP)

POGLAVJE I

SPLOŠNI IN POSEBNI CILJI, VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Splošni cilj in vsebina

1. Mehanizem Unije na področju civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: mehanizem Unije) je namenjen krepitvi sodelovanja med Unijo in državami članicami na področju civilne zaščite ter olajševanju usklajevanja na tem področju, da bi se izboljšala učinkovitost sistemov za preventivo pred naravnimi nesrečami in nesrečami, ki jih povzroči človek, ter za pripravljenost in odziv nanje.

2. Mehanizem Unije zagotavlja predvsem zaščito ljudi, pa tudi okolja in premoženja, vključno s kulturno dediščino, ob vseh vrstah naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, tudi posledicah terorizma, ter ob tehnoloških, radioloških ali ekoloških nesrečah, onesnaževanju morja in izrednih zdravstvenih razmerah, ki se zgodijo v Uniji ali zunaj nje. V primeru posledic terorističnih dejanj ali radioloških nesreč, lahko mehanizem Unije zadeva le dejavnosti na področju pripravljenosti in odziva.

3. Mehanizem Unije spodbuja praktično sodelovanje in usklajevanje ter s tem tudi solidarnost med državami članicami, brez poseganja v njihovo osnovno odgovornost, da zaščitijo ljudi, okolje in premoženje, vključno s kulturno dediščino, na lastnem ozemlju pred nesrečami ter zagotovijo zadostne zmogljivosti lastnih sistemov za obvladovanje nesreč, da lahko ustrezno in dosledno ukrepajo ob nesrečah, katerih naravo in obseg je mogoče razumno pričakovati in biti pripravljen nanje.

4. V tem sklepu so določena splošna pravila za mehanizem Unije in pravila za zagotavljanje finančne pomoči v okviru mehanizma Unije.

5. Mehanizem Unije ne vpliva na obveznosti iz veljavnih zadevnih pravnih aktov Unije na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ali iz veljavnih mednarodnih sporazumov.

6. Ta sklep se ne uporablja za dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1257/96, Uredbe (ES) št. 1406/2002, Uredbe (ES) št. 1717/2006, Sklepa št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ ali zakonodaje Unije o akcijskih programih na področju zdravja, notranjih zadev in pravosodja.

⁽¹⁾ Sklep št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o resnih čezmejnih nevarnostih za zdravje in razveljavitvi Sklepa št. 2119/98/ES (UL L 293, 5.11.2013, str. 1).

▼ B*Člen 2***Področje uporabe**

1. Ta sklep se uporablja za sodelovanje na področju civilne zaščite. Tako sodelovanje vključuje:

- (a) dejavnosti na področju preventive in pripravljenosti v Uniji ter – kar zadeva člene 5(2), 13(3) in 28 – zunaj Unije; in
- (b) dejavnosti pomoči pri odzivu na neposredne škodljive posledice nesreč, ki se zgodijo v Uniji ali zunaj nje, tudi v državah iz člena 28(1), na podlagi prošnje za pomoč prek mehanizma Unije.

2. V tem sklepu so pri preventivi pred nesrečami ter pripravljenosti in odzivu nanje upoštevane posebne potrebe izoliranih, najbolj oddaljenih in drugih regij ali otokov Unije, pri odzivu na nesreče pa posebne potrebe čezmorskih držav in ozemelj.

*Člen 3***Posebni cilji**

1. Mehanizem Unije podpira, dopolnjuje in olajšuje usklajevanje dejavnosti držav članic v prizadevanjih, da bi izpolnili naslednje skupne posebne cilje:

- (a) visoka raven zaščite pred nesrečami s preprečevanjem ali zmanjševanjem njihovih morebitnih posledic, spodbujanjem preventivne kulture in izboljšanjem sodelovanja med službami civilne zaščite in drugimi pristojnimi službami;
- (b) dvig pripravljenosti na ravni držav članic in na ravni Unije za odziv na nesreče;

▼ M2

- (c) lajšanje hitrega in učinkovitega odziva ob nesrečah ali grožnjah nesreč, tudi s sprejetjem ukrepov za blažitev neposrednih posledic nesreč;

▼ B

- (d) povečanje ozaveščenosti javnosti o nesrečah in njene pripravljenosti nanje;

▼ M2

- (e) povečanje razpoložljivosti in uporabe znanstvenih spoznanj o nesrečah; in
- (f) okrepitev sodelovanja in usklajevanja na čezmejni ravni in med državami članicami, ki so izpostavljene enakim vrstam nesreč.

▼ B

2. Za spremljanje, evalvacijo in pregled uporabe tega sklepa se uporabljajo ustrezni kazalniki. Ti kazalniki so:

▼ M2

- (a) napredek pri izvajanju okvirnih dejavnosti za preventivo pred nesrečami: merjen s številom držav članic, ki so Komisiji dale na voljo informacije iz točke (d) člena 6(1);

▼ B

- (b) napredek pri dvigu ravni pripravljenosti na nesreče: merjen s količino odzivnih zmogljivosti, ki so del ► **M2** evropski nabor civilne zaščite ◀, glede na ciljne zmogljivosti iz člena 11 ter število modulov, registriranih v CECIS;
- (c) napredek pri izboljšanju odziva na nesreče: merjen s hitrostjo intervencij v okviru mehanizma Unije ter s tem, v kolikšni meri pomoč prispeva k zadovoljevanju potreb na terenu; in
- (d) napredek pri povečanju ozaveščenosti javnosti o nesrečah in njene pripravljenosti na nesreče: merjen z ravno seznanjenosti državljanov Unije s tveganji na njihovem območju.

*Člen 4***Opredelitev pojmov**

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „nesreča“ pomeni vsako situacijo, ki resno vpliva ali bi lahko resno vplivala na ljudi, okolje ali premoženje, vključno s kulturno dediščino;
2. „odziv“ pomeni vsako dejanje na podlagi prošnje za pomoč v okviru mehanizma Unije, če grozi nesreča, ali med njo ali po njej, da se odpravijo neposredne škodljive posledice nesreče;
3. „pripravljenost“ pomeni stanje pripravljenosti ter zmožnost človeških in materialnih sredstev, struktur, skupnosti in organizacij za učinkovit in hiter odziv na nesrečo, ki je rezultat vnaprej izvedenih dejavnosti;
4. „preventiva“ pomeni vsako dejanje, namenjeno zmanjševanju tveganj ali ublažitvi škodljivih posledic nesreče za ljudi, okolje in premoženje, vključno s kulturno dediščino;
5. „zgodnje opozarjanje“ pomeni pravočasno in učinkovito zagotovitev informacij, ki omogočajo izvedbo dejanj za preprečevanje ali zmanjšanje tveganj in škodljivih posledic nesreče ter olajša pripravljenost na učinkovit odziv;
6. „modul“ pomeni samozadostno in samostojno ureditev zmožnosti držav članic, ki ima vnaprej določene naloge in deluje v skladu s potrebami, ali mobilno operativno ekipo držav članic, sestavljen pa je iz kombinacije človeških in materialnih sredstev ter ga je mogoče opisati v smislu primernosti za interveniranje ali opravljanje naloge ali nalog;

▼ B

7. "ocena tveganja" pomeni celoten medsektorski postopek ugotavljanja, analize in evalvacije tveganja na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;
8. "zmožnost obvladovanja tveganja" pomeni sposobnost države članice ali njenih regij za zmanjšanje, prilagoditev ali ublažitev tveganj (posledic in verjetnosti nesreč), ugotovljenih v njenih ocenah tveganja, na ravni, ki so sprejemljive za to državo članico. Zmožnost obvladovanja tveganja se ocenjuje glede na tehnične, finančne in upravne zmogljivosti za pripravo ustreznih:
 - (a) ocen tveganja;
 - (b) načrtovanja za obvladovanje tveganja za preventivo in pripravljenost; ter
 - (c) ukrepov za preventivo pred tveganji in pripravljenost;
9. "podpora države gostiteljice" pomeni vsako dejavnost države, ki prejema oziroma pošilja pomoč, ali Komisije, izveden v fazi pripravljenosti ali odziva, za odstranitev predvidljivih ovir za mednarodno pomoč, ponujeno prek mehanizma Unije. Vključuje podporo držav članic za lažji tranzit te pomoči prek njihovega ozemlja;
10. „odzivna zmogljivost“ pomeni pomoč, ki se lahko na prošnjo zagotovi prek mehanizma Unije;
11. „logistična podpora“ pomeni bistveno opremo ali storitve, ki jih strokovne ekipe iz člena 17(1) potrebujejo za opravljanje svojih nalog, med drugim komunikacije, začasno nastanitve, hrano ali prevoz po državi;

▼ M2

12. „sodelujoča država“ pomeni tretjo državo, ki sodeluje v mehanizmu Unije v skladu s členom 28(1).

▼ B

POGLAVJE II

PREVENTIVA

Člen 5

Preventivne dejavnosti

1. Komisija pri doseganju preventivnih ciljev in izvajanju preventivnih dejavnosti:

▼ M2

- (a) skrbi za izboljšanje temeljnega znanja o tveganjih nesreč kot tudi za dodatno olajšanje in spodbujanje sodelovanja ter izmenjave znanj, rezultatov znanstvenih raziskav in inovacij, dobrih praks in informacij, tudi med državami članicami, ki so izpostavljene skupnim tveganjem;

▼ B

- (b) podpira in spodbuja države članice pri ocenjevanju in prikazovanju tveganj z izmenjavo dobrih praks, olajševanjem dostopa do posebnih znanj in izvedenskih mnenj o vprašanih skupnega interesa;

▼ B

- (c) pripravi in redno posodablja medsektorski pregled **ter** prikaz tveganj za naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, s katerimi bi se lahko soočila Unija, pri čemer uporabi usklajen pristop na področjih različnih politik, na katerih je mogoče obravnavati preventivo pred nesrečami ali vplivati nanjo, ter ustrezno upošteva verjetne posledice podnebnih sprememb;
- (d) spodbuja izmenjavo dobrih praks pri pripravi nacionalnih sistemov civilne zaščite za ukrepanje ob posledicah podnebnih sprememb;
- (e) spodbuja in podpira države članice pri načrtovanju in izvajanju dejavnosti za obvladovanje tveganj z izmenjavo dobrih praks ter olajševanjem dostopa do specifičnih znanj in izvedenskih mnenj o vprašanih skupnega interesa;

▼ M2

- (f) zbira in razširja informacije, ki jih dajo na voljo države članice, organizira izmenjavo izkušenj o ocenjevanju zmožnosti obvladovanja tveganj ter omogoča izmenjavo dobrih praks pri načrtovanju preventive in pripravljenosti, vključno s prostovoljnimi medsebojnimi pregledi;

▼ B

- (g) v skladu z roki iz točke (c) člena 6 redno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku pri izvajanju člena 6;
- (h) spodbuja uporabo različnih skladov Unije, ki jih je mogoče nameniti za trajnostno preventivo pred nesrečami, države članice in regije pa spodbuja, naj izkoristijo tovrstne možnosti financiranja;

▼ M2

- (i) poudarja pomen preventive pred tveganji, podpira države članice pri ozaveščanju in obveščanju javnosti ter izobraževanju, pa tudi podpira prizadevanja držav članic za obveščanje javnosti o sistemih za alarmiranje, z zagotavljanjem smernic o takih sistemih, tudi na čezmejni ravni;

▼ B

- (j) spodbuja preventivne ukrepe v državah članicah in tretjih državah iz člena 28 z izmenjavo dobrih praks ter olajševanjem dostopa do specifičnih znanj in izvedenskih mnenj o vprašanih skupnega interesa; in
- (k) v tesnem sodelovanju z državami članicami izvede dodatne podporne in dopolnilne preventivne dejavnosti, ki so potrebne za doseg cilja iz točke (a) člena 3(1).

2. Komisija lahko na zahtevo države članice, tretje države ali Združenih narodov ali njihovih agencij na teren pošlje strokovno ekipo, ki svetuje o preventivnih ukrepih.

▼ M2*Člen 6***Obvladovanje tveganj**

1. Države članice spodbujajo učinkovit in usklajen pristop k preventivi pred nesrečami in pripravljenosti nanje z izmenjavo informacij, ki niso občutljive narave, in sicer informacij, katerih razkritje ne bi bilo v nasprotju z bistvenimi varnostnimi interesi držav članic, in spodbujajo izmenjavo dobrih praks v okviru mehanizma Unije ter v ta namen:

- (a) nadalje razvijajo ocene tveganj na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;
- (b) nadalje razvijajo ocenjevanje zmožnosti obvladovanja tveganj na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;
- (c) nadalje razvijajo in izpopolnijo načrtovanje za obvladovanje tveganj nesreč na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;
- (d) Komisiji dajo na voljo povzetek pomembnih elementov ocen iz točk (a) in (b) s poudarkom na ključnih tveganjih. Države članice pri ključnih tveganjih s čezmejnimi posledicami, po potrebi pa tudi tveganjih z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, opišejo prednostne ukrepe za preventivo in pripravljenost. Povzetek predložijo Komisiji do 31. decembra 2020, nato pa vsaka tri leta in ob vsaki večji spremembi;
- (e) prostovoljno sodelujejo pri medsebojnih pregledih ocenjevanja zmožnosti obvladovanja tveganj.

2. Komisija lahko v sodelovanju z državami članicami tudi vzpostavi posebne posvetovalne mehanizme za izboljšanje ustreznega načrtovanja preventive in pripravljenosti ter usklajevanja med državami članicami, ki so izpostavljene podobnim vrstam nesreč, tudi za čezmejna tveganja in tveganja z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, ugotovljena v skladu s točko (d) odstavka 1.

3. Komisija skupaj z državami članicami do 22. decembra 2019 nadalje razvije smernice glede predložitve povzetka iz točke (d) odstavka 1.

4. Kadar država članica prek mehanizma Unije pogosto prosi za enako vrsto pomoči za enako vrsto nesreče, lahko Komisija po natančni analizi razlogov in okoliščin aktiviranja mehanizma in z namenom, da podpre zadevno državo članico pri okrepitvi ravni preventive in pripravljenosti:

- (a) od te države članice zahteva dodatne informacije o posebnih ukrepih za preventivo in pripravljenost v zvezi s tveganjem za tako vrsto nesreče; ter
- (b) po potrebi na podlagi prejetih informacij:

▼ **M2**

- (i) predlaga, da se na teren pošlje strokovna ekipa, da bi svetovala o ukrepih za preventivo in pripravljenost, ali
- (ii) oblikuje priporočila za okrepitev ravni preventive in pripravljenosti v zadevni državi članici. Komisija in navedena država članica druga drugo obveščata o vseh ukrepih, sprejetih na podlagi takih priporočil.

Če država članica prek mehanizma Unije trikrat v treh zaporednih letih zaprosi za enako vrsto pomoči za enako vrsto nesreče, se uporabita točki (a) in (b), razen če natančna analiza razlogov in okoliščin pogo-stega aktiviranja mehanizma pokaže, da to ni potrebno.

▼ **B**

POGLAVJE III
PRIPRAVLJENOST

Člen 7

Center za usklajevanje nujnega odziva

Ustanovi se center za usklajevanje nujnega odziva (ERCC). ERCC zagotavlja operativne zmogljivosti neprekinjeno 24 ur na dan, sedem dni v tednu, ter ga države članice in Komisija uporabljajo za izpolnjevanje ciljev mehanizma Unije

Člen 8

Dejavnosti Komisije na področju splošne pripravljenosti

Komisija v zvezi s pripravljenostjo izvaja naslednje dejavnosti:

- (a) vodi ERCC;
- (b) vodi skupni komunikacijski in informacijski sistem za nujne primere (CECIS), da je omogočena komunikacija in izmenjava informacij med ERCC in kontaktnimi točkami držav članic;
- (c) prispeva k vzpostavitvi in boljši integraciji čeznacionalnih sistemov za zaznavanje nesreč ter zgodnje opozarjanje in alarmiranje, ki so v evropskem interesu, da se omogoči hiter odziv, ter spodbuja medsebojno povezovanje nacionalnih sistemov za zgodnje opozarjanje in alarmiranje ter povezave z ERCC in CECIS. Pri teh sistemih se upoštevajo ter nadgrajujejo obstoječi in prihodnji viri in sistemi informiranja, spremljanja in zaznavanja;
- (d) vzpostavi in vodi zadeve v zvezi z možnostjo za mobilizacijo in pošiljanje strokovnih ekip, odgovornih za:
 - (i) oceno potreb, ki bi jih bilo mogoče obravnavati v okviru mehanizma Unije, v državi, ki zaprosi za pomoč,
 - (ii) če je potrebno, olajševanje usklajevanja pomoči pri odzivu na nesreče na terenu in vzdrževanje stikov s pristojnimi organi države, ki zaprosi za pomoč, in

▼B

- (iii) strokovno podporo državi, ki zaprosi za pomoč, na področju preventive, pripravljenosti ali odziva;
- (e) zagotavlja in vzdržuje zmožnost za logistično podporo tem strokovnim ekipam;
- (f) razvija in vzdržuje omrežje usposobljenih strokovnjakov iz držav članic, ki so lahko v kratkem času na voljo za pomoč ERCC pri spremljanju, obveščanju in olajševanju usklajevanja;
- (g) olajšuje usklajevanje pri predhodnem razmeščanju zmogljivosti držav članic za odziv na nesreče v Uniji;
- (h) podpira prizadevanja za izboljšanje interoperabilnosti modulov in drugih odzivnih zmogljivosti, pri čemer upošteva najboljše prakse na ravni držav članic in na mednarodni ravni;
- (i) v okviru svojih pristojnosti izvede vse potrebne dejavnosti za olajševanje podpore države gostiteljice, vključno s smernicami o podpori države gostiteljice, ki jih pripravi in posodablja na podlagi operativnih izkušenj ter v sodelovanju z državami članicami;
- (j) v okviru prostovoljnih medsebojnih pregledov podpira vzpostavitev programov za ocenjevanje strategij pripravljenosti držav članic, ki temeljijo na vnaprej določenih merilih, na podlagi katerih bo mogoče pripraviti priporočila za še večjo stopnjo pripravljenosti Unije; in
- (k) v tesnem sodelovanju z državami članicami izvede dodatne podporne in dopolnilne dejavnosti na področju pripravljenosti, ki so potrebne za doseg cilja iz točke (b) člena 3(1).

*Člen 9***Dejavnosti držav članic na področju splošne pripravljenosti**

1. Države članice prostovoljno razvijajo module, zlasti zato, da bi zadovoljile prednostne intervencijske ali podporne potrebe v okviru mehanizma Unije.

Države članice vnaprej določijo module, druge odzivne zmogljivosti ter strokovnjake v svojih pristojnih službah, zlasti v njihovih službah civilne zaščite ali drugih službah nujne pomoči, ki bi lahko bili na voljo za posredovanje na podlagi prošnje prek mehanizma Unije. Pri tem upoštevajo, da je lahko sestava modulov ali drugih odzivnih zmogljivosti odvisna od vrste nesreče in posebnih potreb, ki se ob njej pojavijo.

2. Moduli so sestavljeni iz sredstev ene ali več držav članic in:

- (a) lahko izvajajo vnaprej določene naloge na področju odziva v skladu z uveljavljenimi mednarodnimi smernicami ter:

▼ B

- (i) so lahko po prejemu prošnje za pomoč prek ERCC napoteni v zelo kratkem času; in
 - (ii) lahko določeno časovno obdobje delujejo samozadostno in samostojno;
- (b) so interoperabilni z drugimi moduli;
- (c) se usposablajo in vadijo, da izpolnijo zahtevo po interoperabilnosti;
- (d) so pod vodstvom osebe, pristojne za delovanje modulov; in
- (e) lahko po potrebi sodelujejo z drugimi organi Unije in/ali mednarodnimi institucijami, zlasti Združenimi narodi.

3. Države članice prostovoljno vnaprej določijo strokovnjake, ki bi jih bilo mogoče napotiti kot člane strokovnih ekip, kot je določeno v točki (d) člena 8.

4. Države članice predvidijo možnost, da glede na potrebe zagotovijo druge odzivne zmogljivosti, ki bi jih lahko dale na voljo pristojne službe ali nevladne organizacije in drugi ustrezni subjekti.

Druge odzivne zmogljivosti so lahko sestavljene iz sredstev ene ali več držav članic in po potrebi:

- (a) lahko opravljajo naloge na področju odziva v skladu z uveljavljenimi mednarodnimi smernicami ter:
- (i) so lahko po prejemu prošnje za pomoč v ERCC napotene v zelo kratkem času; in
 - (ii) lahko določeno časovno obdobje delujejo samozadostno in samostojno;
- (b) lahko sodelujejo z drugimi organi Unije in/ali mednarodnimi institucijami, zlasti Združenimi narodi, če je potrebno.

5. Države članice lahko ob upoštevanju ustreznih varnostnih zahtev zagotavljajo informacije o ustreznih vojaških zmogljivostih, ki bi jih bilo kot zadnjo možnost mogoče uporabiti pri pomoči prek mehanizma Unije, kot so prevoz in logistična ali zdravniška podpora.

6. Države članice Komisiji sporočijo ustrezne informacije o strokovnjakih, modulih in drugih odzivnih zmogljivostih iz odstavkov 1 do 5, ki jih dajo na voljo za pomoč prek mehanizma Unije, ter te informacije po potrebi posodobijo.

7. Države članice določijo kontaktne točke iz točke (b) člena 8 in o njih obvestijo Komisijo.

▼ B

8. Za olajševanje izvajanja nalog podpore države gostiteljice, države članice izvedejo ustrezne pripravljalne dejavnosti.

9. Države članice ob podpori Komisije sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotavljanje pravočasnega prevoza ponujene pomoči v skladu s členom 23.

*Člen 10***Načrtovanje operacij****▼ M2**

1. Komisija in države članice si skupaj prizadevajo za izboljšanje načrtovanja operacij za odziv na naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, v okviru mehanizma Unije, tudi s pripravo scenarijev za odziv na nesreče na podlagi ocen tveganj iz točke (a) člena 6(1) in pregleda tveganj iz točke (c) člena 5(1), popisom sredstev ter izdelavo načrtov za uporabo odzivnih zmogljivosti.

▼ B

2. Komisija in države članice pri načrtovanju operacij za odziv na humanitarno krizo zunaj Unije opredelijo in spodbujajo sinergije med pomočjo civilne zaščite in financiranjem humanitarne pomoči, ki jo zagotavljajo Unija in države članice.

*Člen 11***▼ M2****Evropski nabor civilne zaščite**

1. Vzpostavi se evropski nabor civilne zaščite. Gre za prostovoljni nabor predhodno odrejenih odzivnih zmogljivosti držav članic, ki vključuje module, druge odzivne zmogljivosti in vrste strokovnjakov.

1a. Pomoč, ki jo zagotovi država članica prek evropskega nabora civilne zaščite, dopolnjuje obstoječe zmogljivosti države članice, ki zaprosi za pomoč, ter ne posega v osnovno odgovornost držav članic glede preventivne pred nesrečami na svojem ozemlju in odziva nanje.

2. Komisija na podlagi ugotovljenih tveganj, celotnih zmogljivosti in vrzeli z izvedbenimi akti v skladu s postopkom pregleda iz točke (f) člena 32(1) opredeli vrste in število ključnih odzivnih zmogljivosti, ki so potrebne za evropski nabor civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: ciljne zmogljivosti).

Komisija v sodelovanju z državami članicami spremlja napredek pri doseganju ciljnih zmogljivosti, določenih v izvedbenih aktih iz prvega pododstavka tega odstavka, in ugotovi, ali obstajajo potencialno znatne vrzeli v odzivnih zmogljivostih v evropskem naboru civilne zaščite. Kadar se take vrzeli ugotovijo, preuči, ali so potrebne zmogljivosti državam članicam na voljo zunaj evropskega nabora civilne zaščite. Komisija države članice spodbuja, naj odpravijo znatne vrzeli v odzivnih zmogljivostih v evropskem naboru civilne zaščite, ter jih lahko podpre v skladu s členom 20, točko (i) člena 21(1) in členom 21(2).

▼ B

3. Komisija v sodelovanju z državami članicami opredeli zahteve glede kakovosti odzivnih zmogljivosti, ki jih države članice dajo na voljo za ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀. Zahteve glede kakovosti temeljijo na uveljavljenih mednarodnih standardih, kadar ti že obstajajo. Države članice so odgovorne za kakovost svojih odzivnih zmogljivosti.

4. Komisija vzpostavi in vodi postopek certificiranja in registracije odzivnih zmogljivosti, ki jih dajo države članice na voljo za ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀.

5. Države članice prostovoljno določijo in registrirajo odzivne zmogljivosti, ki jih dajo na voljo za ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀. Večnacionalne module, ki jih zagotovita dve ali več držav članic, skupaj registrirajo vse zadevne države članice.

6. Odzivne zmogljivosti, ki jih države članice dajo na voljo za ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀, so vedno na voljo za nacionalne namene.

7. Odzivne zmogljivosti, ki jih države članice dajo na voljo za ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀, so na voljo za odzivne operacije v okviru mehanizma Unije na podlagi prošnje za pomoč prek ERCC. Dokončno odločitev o njihovi uporabi sprejmejo države članice, ki so zadevne odzivne zmogljivosti registrirale. Če države članice ob posameznih nesrečah zaradi nujnih razmer doma, višje sile ali – v izjemnih primerih – iz drugih resnih razlogov teh odzivnih zmogljivosti ne morejo dati na voljo, o tem čim prej obvestijo Komisijo, pri čemer se sklicujejo na ta člen.

8. Odzivne zmogljivosti držav članic med uporabo vodijo države članice in ostanejo pod njihovim vodstvom in poveljstvom, v posvetovanju s Komisijo pa se jih lahko odpokliče, če država članica zaradi nujnih razmer doma, višje sile ali – v izjemnih primerih – iz drugih resnih razlogov teh odzivnih zmogljivosti ne more več dajati na voljo. Komisija prek ERCC po potrebi omogoča usklajevanje različnih odzivnih zmogljivosti v skladu s členoma 15 in 16.

9. Države članice in Komisija zagotovijo ustrezno seznanjenost javnosti o intervencijah, ki vključujejo ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀.

▼ M2*Člen 12***RescEU**

1. Vzpostavi se rescEU za zagotavljanje pomoči v težko obvladljivih razmerah, kadar se s celotnimi obstoječimi zmogljivostmi na nacionalni ravni in tistimi, ki so jih države članice predhodno odredile v okviru evropskega nabora civilne zaščite, v takih okoliščinah ni mogoče učinkovito odzvati na različne vrste nesreč iz člena 1(2).

Za zagotavljanje učinkovitega odziva na nesreče Komisija in države članice po potrebi poskrbijo za ustrezno geografsko porazdelitev zmogljivosti rescEU.

▼ **M2**

2. Komisija z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi točke (g) člena 32(1), opredeli zmogljivosti, ki tvorijo rescEU, pri čemer upošteva ugotovljena in nastajajoča tveganja, celotne zmogljivosti in vrzeli na ravni Unije, zlasti na področjih gašenja gozdnih požarov iz zraka, kemičnih, bioloških, radioloških in jedrskih nesreč ter nujne medicinske pomoči. Ti izvedbeni akti zagotovijo skladnost z morebitnim drugim pravom Unije, ki se uporablja. Prvi tak izvedbeni akt se sprejme do 22. junija 2019.

3. Države članice kupijo, najamejo ali zakupijo zmogljivosti rescEU. V ta namen lahko Komisija državam članicam dodeli neposredna nepovratna sredstva brez razpisa za zbiranje predlogov. Kadar Komisija naroči zmogljivosti rescEU v imenu držav članic, se uporablja skupni postopek za oddajo javnega naročila. Finančna pomoč Unije se dodeljuje v skladu s finančnimi pravili Unije.

Zmogljivosti rescEU gostijo tiste države članice, ki te zmogljivosti kupijo, najamejo ali zakupijo. V primeru skupnih javnih naročil gosti zmogljivosti rescEU tista država članica, v imenu katere so te zmogljivosti naročene.

4. Komisija ob posvetovanju z državami članicami opredeli zahteve glede kakovosti za odzivne zmogljivosti, ki so del rescEU. Zahteve glede kakovosti temeljijo na uveljavljenih mednarodnih standardih, kadar ti že obstajajo.

5. Država članica, ki ima v lasti, najemu ali zakupu zmogljivosti rescEU, poskrbi za registracijo teh zmogljivosti v sistemu CECIS ter zagotovi razpoložljivost in uporabo teh zmogljivosti za operacije v okviru mehanizma Unije.

Zmogljivosti rescEU se lahko uporabljajo za nacionalne namene iz člena 23(4a) le, kadar se ne uporabljajo in niso potrebne za odzivne operacije v okviru mehanizma Unije.

Zmogljivosti rescEU se uporabljajo v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s točko (g) člena 32(1) ter operativnimi pogodbami med Komisijo in državo članico, ki ima take zmogljivosti v lasti, najemu ali zakupu, ter v katerih so podrobneje določeni pogoji uporabe zmogljivosti rescEU, tudi glede sodelujočega osebja.

6. Zmogljivosti rescEU so na voljo za odzivne operacije v okviru mehanizma Unije na podlagi prošnje za pomoč prek ERCC v skladu s členom 15 ali členom 16(1) do (9) ter (11), (12) in (13). Odločitev o njihovi uporabi in prenehanju uporabe ter kakršno koli drugo odločitev v primeru nasprotujočih si zahtev sprejme Komisija ob tesnem usklajevanju z državo članico, ki zaprosi za pomoč, in državo članico, ki ima zadevno zmogljivost v lasti, najemu ali zakupu v skladu z operativnimi pogodbami, kot so opredeljene v tretjem pododstavku odstavka 5 tega člena.

▼ M2

Država članica, na ozemlju katere se uporabljajo zmogljivosti rescEU, je odgovorna za vodenje odzivnih operacij. Kadar se zmogljivosti rescEU uporabljajo zunaj Unije, je država članica, ki te zmogljivosti gosti, odgovorna za zagotavljanje, da so v celoti vključene v celoten odziv.

7. V primeru uporabe se Komisija prek ERCC z državo članico, ki zaprosi za pomoč, dogovori o operativni uporabi zmogljivosti rescEU. Država članica, ki zaprosi za pomoč, omogoča operativno usklajevanje svojih zmogljivosti in dejavnosti rescEU med operacijami.

8. Komisija prek ERCC po potrebi omogoča usklajevanje različnih odzivnih zmogljivosti v skladu s členoma 15 in 16.

9. Države članice so prek sistema CECIS obveščene o operativnem stanju zmogljivosti rescEU.

10. Če bi lahko nesreča zunaj Unije bistveno prizadela eno ali več držav članic ali njihove državljane, se lahko v skladu z odstavki 6 do 9 tega člena uporabijo zmogljivosti rescEU.

Kadar se zmogljivosti rescEU uporabljajo v tretjih državah, lahko države članice v posebnih primerih v skladu z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi točke (g) člena 32(1), in dodatnimi opredelitvami v operativnih pogodbah iz tretjega pododstavka odstavka 5 tega člena, zavrnejo napotitev svojega osebja.

▼ B*Člen 13***▼ M2****Mreža znanja Unije na področju civilne zaščite**

1. Komisija vzpostavi mrežo ustreznih akterjev in ustanov na področju civilne zaščite in obvladovanja nesreč, vključno s centri odličnosti, univerzami in raziskovalci, ki skupaj s Komisijo tvorijo mrežo znanja Unije na področju civilne zaščite. Komisija ustrezno upošteva razpoložljivo strokovno znanje v državah članicah in organizacije, ki so dejavne na terenu.

Mreža ob prizadevanju za uravnoteženo zastopanost spolov in ob tesnem usklajevanju z ustreznimi centri znanja izvaja, kjer je primerno, naslednje naloge na področju usposabljanja, vaj, pridobivanja izkušenj in razširjanja znanja:

- (a) vzpostavitvev in vodenje programa za usposabljanje osebja civilne zaščite in osebja za obvladovanje nesreč na področju preventive pred nesrečami, pripravljenosti in odziva nanje. Program je oblikovan tako, da olajšuje izmenjavo dobrih praks na področju civilne zaščite ter vključuje skupne tečaje in sistem izmenjav strokovnega znanja na področju obvladovanja nesreč, vključno z izmenjavami mladih strokovnjakov in izkušenih prostovoljcev ter napotitvami strokovnjakov iz držav članic.

▼ M2

Namen programa usposabljanja je izboljšati usklajevanje, združljivost in komplementarnost zmogljivosti iz členov 9, 11 in 12, pa tudi usposobljenost strokovnjakov iz točk (d) in (f) člena 8;

▼ B

- (b) vzpostavitev in vodenje omrežja za usposabljanje, v katerem lahko sodelujejo centri, ki usposablajo osebje civilne zaščite in osebje za obvladovanje nesreč, ter drugi ustrezni akterji in institucije na področju preventive pred nesrečami, pripravljenosti in odziva nanje.

Namen omrežja za usposabljanje je:

- (i) izboljšati obvladovanje nesreč v vseh fazah ob upoštevanju prilagajanja na podnebne spremembe in blažitve teh sprememb;
 - (ii) ustvariti sinergije med člani omrežja z izmenjavo izkušenj in primerov najboljše prakse, ustreznih raziskav, pridobljenih izkušenj, tečajev in delavnic, vaj in pilotnih projektov; in
 - (iii) pripraviti smernice za usposabljanje na področju civilne zaščite v Uniji in tovrstnega mednarodnega usposabljanja, vključno z usposabljanjem za preventivo, pripravljenost in odziv na nesreče;
- (c) izdelava strateškega okvira, v katerem so določeni cilji in vloga vaj, in dolgoročnega celostnega načrta, v katerem so začrtane zadevne prednostne naloge, ter vzpostavitev in vodenje programa vaj;
- (d) vzpostavitev in vodenje programa za razširjanje izkušenj, pridobljenih pri izvajanju dejavnosti civilne zaščite v okviru mehanizma Unije, vključno z vidiki celotnega cikla obvladovanja nesreč, da bi zagotovili široko podlago za učne procese in nadgradnjo znanja. Program vključuje:
- (i) spremljanje, analizo in evalvacijo vseh ustreznih dejavnosti civilne zaščite v okviru mehanizma Unije;
 - (ii) spodbujanje uveljavljanja pridobljenih izkušenj v praksi za ustvarjanje temelja za načrtovanje dejavnosti v okviru cikla obvladovanja nesreč; in
 - (iii) izdelavo metod in orodij za zbiranje, analiziranje, spodbujanje in uveljavljanje pridobljenih izkušenj;

Navedeni program po potrebi zajema izkušnje, pridobljene pri intervencijah zunaj Unije za iskanje povezav in sinergij med pomočjo, ki se zagotavlja v okviru mehanizma Unije, in humanitarnim odzivom;

- (e) oblikovati smernice za razširjanje znanja in izvajanje različnih nalog iz točk (a) do (d) na ravni držav članic; in

▼ M2

(f) spodbujati raziskave in inovacije ter pospeševati uvajanje in uporabo ustreznih novih tehnologij za namen mehanizma Unije.

▼ B

2. Komisija pri opravljanju nalog iz odstavka 1 upošteva zlasti potrebe in interese držav članic, ki se soočajo s tveganji za nesreče podobne narave.

3. Komisija lahko na zahtevo države članice, tretje države ali Združenih narodov ali njihovih agencij na teren pošlje strokovno ekipo in tako svetuje o ukrepih na področju pripravljenosti.

▼ M2

4. Komisija krepi sodelovanje pri usposabljanju ter izboljšuje izmenjavo znanja in izkušenj med mrežo znanja Unije na področju civilne zaščite in mednarodnimi organizacijami ter tretjimi državami, da bi tako prispevala k izpolnjevanju mednarodnih zavez glede zmanjšanja tveganj nesreč, zlasti tistih iz Sendajskega okvira za zmanjšanje tveganj nesreč za obdobje 2015–2030, sprejetega 18. marca 2015 na tretji svetovni konferenci Združenih narodov o zmanjševanju tveganj nesreč v Sendaju na Japonskem.

▼ B

POGLAVJE IV

ODZIV*Člen 14***Uradno obveščanje o nesrečah v Uniji**

1. Ob nesreči v Uniji, ki ima ali bi lahko imela čezmejne posledice ali ki prizadene ali bi lahko prizadela druge države članice, ali če nesreča grozi, država članica, v kateri se je nesreča zgodila ali se bo verjetno zgodila, nemudoma uradno obvesti države članice, ki bi jih nesreča lahko prizadela, pa tudi Komisijo, kadar bi nesreča lahko imela znatne posledice.

Prvi pododstavek se ne uporablja, če je ta obveznost uradnega obveščanja že bila izpolnjena v skladu z drugo zakonodajo Unije na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ali na podlagi veljavnih mednarodnih sporazumov.

2. Ob nesreči v Uniji ali če nesreča, zaradi katere bi lahko ena ali več držav članic zaprosile za pomoč, ali če grozi takšna nesreča, država članica, v kateri se je nesreča zgodila ali se bo verjetno zgodila, takoj uradno obvesti Komisijo o tem, da je prek ERCC mogoče pričakovati morebitno prošnjo za pomoč, da lahko Komisija po potrebi obvesti druge države članice in sproži delovanje svojih pristojnih služb.

3. Če je primerno, se uradno obveščanje iz odstavkov 1 in 2 izvede prek CECIS.

▼ B*Člen 15***Odzivanje na nesreče v Uniji****▼ M2**

1. Če se v Uniji zgodi ali grozi nesreča, lahko prizadeta država članica zaprosi za pomoč prek ERCC. Prošnja mora vsebovati čim bolj natančne podatke. Prošnja za pomoč je veljavna največ 90 dni, razen če se ERCC predložijo nove informacije, ki upravičujejo potrebo po nadaljnji ali dodatni pomoči.

▼ B

2. V izjemnih primerih povečanega tveganja lahko država članica zaprosi tudi za pomoč v obliki začasne vnaprejšnje razmestitve odzivnih zmogljivosti.

3. Komisija po prejemu prošnje za pomoč, če je primerno, brez odlašanja:

- (a) posreduje prošnjo kontaktnim točkam drugih držav članic;
- (b) skupaj s prizadeto državo članico zbere preverjene informacije o razmerah in jih razpošlje državam članicam;
- (c) v posvetovanju z državo članico, ki zaprosi za pomoč, pripravi priporočila za zagotavljanje pomoči v okviru mehanizma Unije, zasnovana glede na potrebe na terenu in na vseh ustreznih že pripravljenih načrtih iz člena 10(1) ter pozove države članice, naj uporabijo določene zmogljivosti in olajšujejo usklajevanje zahtevane pomoči; in
- (d) izvede dodatne dejavnosti za olajševanje usklajevanja odziva.

4. Vsaka država članica, na katero se naslovi prošnja za pomoč prek mehanizma Unije, nemudoma presodi, ali je sposobna nuditi zahtevano pomoč, in o svoji odločitvi prek CECIS obvesti državo članico, ki zaprosi za pomoč, ter navede obseg ter pogoje in, kadar je ustrezno, stroške pomoči, ki bi jo lahko nudila. ERCC skrbi za obveščenost držav članic.

5. Država članica, ki zaprosi za pomoč, je odgovorna za usmerjanje intervencij pomoči. Organi države članice, ki zaprosi za pomoč, določijo smernice in po potrebi opredelijo omejitve pri nalogah, ki jih imajo moduli ali druge odzivne zmogljivosti. Podrobnosti o izvajanju nalog se prepustijo pristojni osebi, ki jo imenuje država članica, ki nudi pomoč. Država članica, ki zaprosi za pomoč, lahko zaprosi tudi za prihod strokovne ekipe, da bi ji pomagala pri oceni, usklajevanju na terenu med ekipami držav članic ali tehnično svetovala.

6. Država članica, ki zaprosi za pomoč, olajšuje sprejem pomoči z ustreznimi dejavnostmi iz okvira podpore države gostiteljice.

▼ B

7. Vloga Komisije iz tega člena ne vpliva na pristojnosti in odgovornost držav članic v zvezi z njihovimi ekipami, moduli in drugimi podpornimi zmogljivostmi, vključno z vojaškimi zmogljivostmi. Zlasti podpora Komisije ne zajema vodenja in poveljevanja ekipam, modulom ali drugim oblikam podpore, ki jih države članice prispevajo prostovoljno na podlagi usklajevanja na ravni poveljstev, pa tudi na terenu.

*Člen 16***Spodbujanje skladnosti odziva na nesreče zunaj Unije****▼ M2**

1. Ko se nesreča zgodi ali grozi zunaj Unije, lahko prizadeta država zaprosi za pomoč prek ERCC. Za pomoč lahko zaprosi tudi prek Združenih narodov in njihovih agencij ali ustrezne mednarodne organizacije, ki lahko tudi sami zaprosijo za pomoč. Prošnja za pomoč je veljavna največ 90 dni, razen če se ERCC predložijo nove informacije, ki upravičujejo potrebo po nadaljnji ali dodatni pomoči.

2. Intervencije na podlagi tega člena se lahko izvedejo bodisi kot samostojne intervencije pomoči bodisi kot prispevek k intervenciji, ki jo vodi mednarodna organizacija. Usklajevanje Unije je v celoti del celotnega usklajevanja, za katerega skrbi Urad Združenih narodov za usklajevanje humanitarnih dejavnosti, Unija pa pri tem spoštuje njegovo vodilno vlogo. Komisija v primeru nesreč, ki jih povzroči človek ali ki so kompleksne, zagotovi skladnost z Evropskim soglasjem o humanitarni pomoči ⁽¹⁾ in spoštovanje humanitarnih načel.

▼ B

3. Komisija podpira skladnost pri dostavljanju pomoči z naslednjimi dejavnostmi:

(a) stalnim dialogom s kontaktnimi točkami v državah članicah, da bi Unija v okviru mehanizma Unije učinkovito in usklajeno prispevala k skupnemu prizadevanju za pomoč ob nesrečah, zlasti s:

(i) takojšnjim obveščanjem držav članic o vseh prispelih prošnjah za pomoč;

(ii) podpiranjem skupne ocene razmer in potreb, tehničnim svetovanjem in/ali navzočnostjo strokovne ekipe za civilno zaščito, da se omogoči usklajevanje na terenu;

(iii) izmenjavo ustreznih ocen in analiz z vsemi ustreznimi akterji;

(iv) zagotavljanjem pregleda nad pomočjo, ki jo nudijo države članice in drugi akterji;

⁽¹⁾ UL C 25, 30.1.2008, str. 1.

▼B

- (v) svetovanjem glede zaprosene vrste pomoči, da je dana pomoč skladna z ocenjenimi potrebami, in
 - (vi) pomočjo pri reševanju vseh praktičnih težav v zvezi z dostavo pomoči na področjih, kot sta tranzit in carina;
- (b) takojšnjo pripravo priporočil, po možnosti v sodelovanju s prizadeto državo, zasnovanih glede na potrebe na terenu in na vseh ustreznih že pripravljenih načrtih, ter s pozivanjem držav članic, naj uporabijo določene zmogljivosti in olajšajo ustrezno usklajevanje zahtevane pomoči;
- (c) povezovanjem s prizadeto državo v zvezi s tehničnimi podrobnostmi, kot so natančne potrebe po pomoči, sprejemanje ponudb in praktična ureditev za lokalno sprejemanje in razdeljevanje pomoči;
- (d) povezovanjem z Uradom ZN za usklajevanje humanitarnih dejavnosti ali podporo temu uradu in sodelovanjem z drugimi ustreznimi akterji, ki prispevajo k skupnim prizadevanjem za pomoč, da bi kar najbolj povečali sinergije, se dopolnjevali ter se izognili podvajanju in vrzelim; in
- (e) povezovanjem z vsemi ustreznimi akterji, zlasti v zaključni fazi intervencije pomoči v okviru mehanizma Unije, da bi omogočili nemoten prenos pristojnosti.

4. Brez poseganja v vlogo Komisije, kot je opredeljena v odstavku 3, in ker se je treba v okviru mehanizma Unije takoj operativno odzvati, Komisija o njegovem aktiviranju obvesti Evropsko službo za zunanje delovanje, s čimer omogoči skladnost operacij civilne zaščite in celotnih odnosov Unije s prizadeto državo. Komisija države članice o tem podrobno obvešča v skladu z odstavkom 3.

5. Na terenu je po potrebi zagotovljena zveza z delegacijo Unije, da lahko slednja omogoči stike z vlado prizadete države. Delegacija Unije po potrebi nudi logistično podporo strokovnim ekipam za civilno zaščito iz točke (ii) točke (a) odstavka 3.

6. Vsaka država članica, na katero se naslovi prošnja za pomoč v okviru mehanizma Unije, nemudoma presodi, ali je sposobna nuditi zahtevano pomoč, in o svoji odločitvi prek CECIS obvesti ERCC, ter navede obseg in pogoje pomoči, ki bi jo lahko nudila. ERCC skrbi za obveščenost držav članic.

7. Mehanizem Unije se lahko uporabi tudi kot podpora civilne zaščite konzularni pomoči državljanom Unije ob nesrečah v tretjih državah, če zanjo zaprosijo konzularni organi zadevnih držav članic.

▼B

8. Komisija lahko po prejemu prošnje za pomoč izvede vse potrebne dodatne podporne in dopolnilne dejavnosti za zagotovitev skladnosti pri zagotavljanju pomoči.

9. Usklajevanje prek mehanizma Unije ne vpliva niti na dvostranske stike med državami članicami in prizadeto državo niti na sodelovanje med državami članicami ter Združenimi narodi in drugimi ustreznimi mednarodnimi organizacijami. Takšni dvostranski stiki se lahko uporabijo tudi kot pomoč pri usklajevanju prek mehanizma Unije.

10. Vloga Komisije iz tega člena ne posega v pristojnosti in odgovornost držav članic za njihove ekipe, module in drugo pomoč, vključno z vojaškimi zmogljivostmi. Zlasti pa podpora Komisije ne zajema vodenja in poveljevanja ekipam, modulom ali drugi obliki podpore, ki jih države članice prispevajo prostovoljno na podlagi usklajevanja na ravni poveljstev, pa tudi na terenu.

11. Prizadevati si je treba za sinergije z drugimi instrumenti Unije, zlasti z dejavnostmi, ki se financirajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1257/96. Komisija zagotovi usklajevanje med instrumenti, poskrbi pa tudi, da so dejavnosti držav članic na področju civilne zaščite, ki prispevajo k širšemu humanitarnemu odzivu, če je ustrezno, v največji možni meri financirane na podlagi tega sklepa.

12. Države članice, ki zagotavljajo pomoč ob nesrečah, ob aktiviranju mehanizma Unije o svojih dejavnostih podrobno obveščajo ERCC.

13. Ekipe in moduli držav članic na terenu, ki sodelujejo v intervenciji v okviru mehanizma Unije, se tesno povežejo z ERCC in strokovnimi ekipami na terenu, kot je navedeno v točki (ii) točke (a) odstavka 3.

*Člen 17***Podpora na terenu**

1. Komisija lahko izbere, imenuje in pošlje na teren strokovno ekipo, ki jo sestavljajo strokovnjaki iz držav članic:

- (a) ob nesrečah zunaj Unije iz člena 16(3);
- (b) ob nesrečah v Uniji iz člena 15(5);
- (c) na prošnjo za izvedenska mnenja o preventivi v skladu s členom 5(2), ali
- (d) na prošnjo za izvedenska mnenja o pripravljenosti v skladu s členom 13(3).

Zaradi podpore ekipi in lažjih stikov z ERCC se lahko ekipi pridružijo tudi strokovnjaki Komisije in drugih služb Unije. Zaradi boljšega sodelovanja in lažje priprave skupnih ocen se lahko v ekipo vključijo tudi strokovnjaki, ki jih vanje napoti Urad za usklajevanje humanitarnih dejavnosti ali druge mednarodne organizacije.

▼ B

2. Postopek za izbiro in imenovanje strokovnjakov je sledeč:
- (a) države članice imenujejo strokovnjake, za katere so odgovorne in ki jih je mogoče razporediti v strokovne ekipe;
 - (b) Komisija izbere strokovnjake in vodje teh ekip na podlagi njihove usposobljenosti in izkušenj, tudi dosežene ravni usposobljenosti v okviru usposabljanja za mehanizem Unije, predhodnih izkušenj z misij v okviru mehanizma Unije in drugih dejavnosti v zvezi z mednarodno pomočjo. Izbor temelji tudi na drugih merilih, vključno z znanjem jezikov, da ima ekipa kot celota potrebne spretnosti in znanja v posamezni situaciji; in
 - (c) Komisija imenuje strokovnjake/vodje ekip za misijo v soglasju z državo članico, ki jih predlaga.
3. Napotene strokovne ekipe skrbijo za usklajevanje med intervencijskimi ekipami držav članic in se povežejo s pristojnimi organi države, ki zaprosi za pomoč, kot je določeno v točki (d) člena 8. ERCC vzdržuje tesne stike z ekipami ter jim svetuje in zagotavlja logistično podporo.

*Člen 18***Prevoz in oprema**

1. Ob nesrečah v Uniji ali zunaj nje lahko Komisija pomaga državam članicam pri dostopu do opreme ali prevoznih sredstev, tako da:
- (a) zagotavlja in izmenjuje informacije o opremi in prevoznih sredstvih, ki jih lahko dajo na voljo države članice, da bi se tako olajšalo združevanje tovrstne opreme ali prevoznih sredstev;
 - (b) državam članicam pomaga pri identifikaciji in dostopu do prevoznih sredstev, ki so lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgov; ali
 - (c) državam članicam pomaga pri identifikaciji opreme, ki je lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgov.
2. Komisija lahko prevozna sredstva, ki jih dajo na voljo države članice, dopolni z dodatnimi prevoznimi sredstvi ter tako zagotovi hiter odziv na nesreče.

POGLAVJE I

FINANČNE DOLOČBE*Člen 19***Proračunska sredstva****▼ M2**

1. Finančna sredstva za izvajanje mehanizma Unije v obdobju od leta 2014 do leta 2020 znašajo 574 028 000 EUR v tekočih cenah.

▼ M2

Iz razdelka 3 večletnega finančnega okvira „Varnost in državljanstvo“ izhaja 425 172 000 EUR v tekočih cenah, iz razdelka 4 „Evropa v svetu“ pa 148 856 000 EUR v tekočih cenah.

▼ B

2. Odobritve iz povračil upravičencev za odziv pomenijo namenske prejemke v smislu člena 18(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

3. Finančna sredstva iz odstavka 1 se lahko uporabijo tudi za kritje izdatkov v zvezi s pripravami, spremljanjem, nadziranjem, revizijo in evalvacijo, ki so potrebni za vodenje mehanizma Unije in za izpolnitev njegovih ciljev.

Takšni odhodki lahko zlasti zajemajo študije, srečanja strokovnjakov, dejavnosti obveščanja in komuniciranja, vključno z institucionalnim sporočanjem v zvezi s političnimi prednostnimi nalogami Unije, če so povezane s splošnimi cilji mehanizma Unije, izdatke, povezane z omrežji informacijske tehnologije, katerih glavna dejavnost je obdelava in izmenjava informacij, vključno z njihovimi povezavami z obstoječimi ali prihodnjimi sistemi, zasnovanimi za spodbujanje medsektorske izmenjave podatkov, in povezano opremo, ter vse druge izdatke za tehnično in administrativno pomoč, ki jih ima Komisija pri vodenju programa.

4. Finančna sredstva iz odstavka 1 se v obdobju 2014–2020 razdelijo v skladu z odstotnimi deleži in načeli iz Priloge I.

5. Komisija razčlenitev iz Priloge I pregleda na podlagi rezultatov vmesne evalvacije iz točke (a) člena 34(2). Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 30 sprejme delegirane akte, s katerimi za več kot 8 odstotnih točk, a ne več kot 16 odstotnih točk prilagodi posamezne vrednosti iz Priloge I, če se pri tej evalvaciji ugotovi, da je to potrebno. Ti delegirani akti se sprejmejo do 30. junija 2017.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v izjemno nujnih primerih, ko je treba oceniti, koliko proračunskih sredstev je na voljo za nujni odziv, sprejme delegirane akte, s katerimi posamezne vrednosti iz Priloge I prilagodi za več kot 8 odstotnih točk, a ne več kot 16 odstotnih točk v okviru dodeljenih proračunskih sredstev in v skladu s postopkom iz člena 31.

*Člen 20***Splošne upravičene dejavnosti**

Do finančne pomoči za izboljšanje preventive in pripravljenost ter učinkovitejši odziv na nesreče so upravičene naslednje splošne dejavnosti:

▼ B

- (a) študije, ankete, pripravljanje modelov in scenarijev za učinkovitejšo izmenjavo znanja, dobrih praks in informacij;
- (b) usposabljanja, vaje, delavnice, izmenjave osebja in strokovnjakov, oblikovanje omrežij, predstavitveni projekti in prenos tehnologij;
- (c) spremljanje, ocenjevanje in evalvacija;
- (d) obveščanje javnosti, izobraževanje in ozaveščanje ter s tem povezane dejavnosti razširjanja informacij, da bi državljani Unije sodelovali pri preventivi pred nesrečami v Uniji in zmanjševanju njihovih posledic ter da bi se lahko učinkoviteje in vzdržljivo zaščitili;
- (e) vzpostavitev in vodenje programa za razširjanje izkušenj, pridobljenih pri intervencijah in vajah v okviru mehanizma Unije, tudi na področjih, povezanih s preventivo in pripravljenostjo; in
- (f) komunikacijske dejavnosti in ukrepi za boljšo seznanjenost z dejavnostmi civilne zaščite držav članic in Unije na področjih preventive, pripravljenosti in odziva na nesreče.

▼ M2*Člen 20a***Prepoznavnost in odlikovanja**

1. Vsaka pomoč ali financiranje, zagotovljeno na podlagi tega sklepa, zagotavlja ustrezno prepoznavnost Unije, vključno s postavljanjem emblema Unije na vidno mesto za zmogljivosti iz členov 11 in 12 ter točke (c) člena 21(2). Komisija pripravi strategijo obveščanja, da bi državljanom predstavila otipljive rezultate dejavnosti v okviru mehanizma Unije.
2. Komisija podeljuje medalje kot izraz priznanja za dolgotrajno predanost in izjemen prispevek k civilni zaščiti Unije.

▼ B*Člen 21***Upravičene dejavnosti na področju preventive in pripravljenosti**

1. Do finančne pomoči na področju preventive in pripravljenosti so upravičene naslednje dejavnosti:
 - (a) sofinanciranje projektov, študij, delavnic, anket ter podobnih ukrepov in dejavnosti iz člena 5;
 - (b) sofinanciranje medsebojnih pregledov iz točke (d) člena 6 in točke (j) iz člena 8;
 - (c) izpolnjevanje nalog, ki jih zagotavlja ERCC v skladu s točko (a) člena 8;
 - (d) pripravlanje na mobilizacijo in pošiljanje strokovnih ekip iz točke (d) člena 8 in člena 17 ter razvijanje in vzdrževanje zadostnih zmogljivosti za takojšen odziv prek omrežja usposobljenih strokovnjakov držav članic iz točke (f) člena 7;

▼ B

- (e) vzpostavitev in vzdrževanje CECIS in orodij za omogočanje komunikacije in izmenjave informacij med ERCC in kontaktnimi točkami v državah članicah ter drugimi udeleženci v okviru mehanizma Unije;
- (f) prispevanje k razvoju čeznacionalnih sistemov za zaznavanje nesreč ter zgodnje opozarjanje in alarmiranje, ki so v evropskem interesu, da se omogoči hiter odziv ter spodbuja medsebojno povezovanje nacionalnih sistemov za zgodnje opozarjanje in alarmiranje ter njihovo povezovanje z ERCC in CECIS. Pri teh sistemih se upoštevajo in nadgrajujejo obstoječi in prihodnji viri in sistemi informiranja, spremljanja ali zaznavanja;
- (g) načrtovanje odzivnih operacij v okviru mehanizma Unije v skladu s členom 10;
- (h) podpiranje dejavnosti za izboljšanje pripravljenosti iz člena 13;
- (i) razvijanje ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀ iz člena 11 v skladu z odstavkom 2 tega člena;

▼ M2

- (j) vzpostavitev, upravljanje in vzdrževanje zmogljivosti rescEU v skladu s členom 12;

▼ B

- (k) zagotavljanje razpoložljivosti logistične podpore strokovnim skupinam iz člena 17(1);
- (l) olajševanje usklajevanja pri vnaprejšnjem razmeščanju zmogljivosti držav članic za odziv na nesreče v Uniji v skladu s točko (g) člena 8;
- (m) podpiranje svetovanja o ukrepih na področju preventive in pripravljenosti, tako da se na prošnjo države članice, tretje države, Združenih narodov ali njihovih agencij na teren pošlje strokovna ekipa, kot je navedeno v členu 5(2) in členu 13(3).

2. Upravičenost do finančne pomoči za dejavnosti iz točke (i) odstavka 1 je omejena na:

- (a) stroške vzpostavitve in vodenja ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀ na ravni Unije ter s tem povezanih postopkov iz člena 11;
- (b) stroške obveznih tečajev usposabljanja, vaj in delavnic, potrebnih za certificiranje odzivnih zmogljivosti držav članic za namene ►**M2** evropski nabor civilne zaščite ◀ (v nadaljnjem besedilu: stroški certificiranja). Stroški certificiranja lahko zajemajo stroške na enoto ali pavšalne zneske, ki se določijo glede na vrsto zmogljivosti in krijejo do 100 % upravičenih stroškov; in

▼ M2

- (c) stroške, potrebne za nadgradnjo ali popravilo odzivnih zmogljivosti na stanje pripravljenosti in razpoložljivosti, ki omogoča njihovo uporabo v okviru evropskega nabora civilne zaščite v skladu z zahtevami glede kakovosti evropskega nabora civilne zaščite in, če je ustrezno, priporočili, oblikovanimi v postopku certificiranja

▼ M2

(v nadaljnjem besedilu: stroški prilagoditve). Ti stroški lahko vključujejo stroške, povezane z operabilnostjo, interoperabilnostjo modulov in drugih odzivnih zmogljivosti, avtonomijo, samozadostnostjo, možnostjo prevoza, pakiranjem, in druge potrebne stroške, če so izrecno povezani z udeležbo zmogljivosti v evropskem naboru civilne zaščite.

Stroški prilagoditve lahko zajemajo:

- (i) 75 % upravičenih stroškov v primeru nadgradnje, če ta znesek ne presega 50 % povprečnih stroškov razvoja zmogljivosti; in
- (ii) 75 % upravičenih stroškov v primeru popravila.

Odzivne zmogljivosti, ki so upravičene do financiranja iz točk (i) in (ii), se kot del evropskega nabora civilne zaščite dajo na voljo najmanj za obdobje, ki je vezano na prejeta sredstva in traja od tri do deset let, in se začne, ko so dejansko razpoložljive v okviru evropskega nabora civilne zaščite, razen če je njihova ekonomska življenjska doba krajša.

Stroški prilagoditve lahko vključujejo stroške na enoto ali pavšalne zneske, določene glede na vrsto zmogljivosti.

3. Finančna pomoč za dejavnosti iz točke (j) odstavka 1 krije stroške, potrebne za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe zmogljivosti rescEU v okviru mehanizma Unije v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka.

Komisija zagotovi, da finančna pomoč iz tega odstavka ustreza najmanj 80 % in največ 90 % skupnih ocenjenih stroškov, potrebnih za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe zmogljivosti rescEU v okviru mehanizma Unije. Preostali znesek krijejo države članice, ki gostijo zmogljivosti rescEU. Skupni ocenjeni stroški za vsako vrsto zmogljivosti rescEU se opredelijo z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s točko (g) člena 32(1). Skupni ocenjeni stroški se izračunajo ob upoštevanju kategorij upravičenih stroškov iz Priloge Ia.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 30 za spremembo Priloge Ia v zvezi s kategorijami upravičenih stroškov.

Finančna pomoč iz tega odstavka se lahko izvaja z večletnimi delovnimi programi. Za dejavnosti, ki trajajo več kot eno leto, se lahko proračunske obveznosti razdelijo na letne obroke.

4. Ko gre za zmogljivosti, vzpostavljene za odzivanje na tveganja z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, kot so opredeljene z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi točke (ha) člena 32(1), finančna pomoč Unije krije vse stroške, potrebne za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe.

▼ M2

5. Stroški iz odstavka 3 lahko po potrebi vključujejo stroške na enoto, pavšalne zneske ali pavšalne stopnje, določene bodisi glede na kategorijo bodisi glede na vrsto zmogljivosti.

▼ B*Člen 22***Upravičene dejavnosti pri odzivu**

Do finančne pomoči so upravičene naslednje dejavnosti pri odzivu:

- (a) pošiljanje strokovnih ekip iz člena 17(1) ter logistična podpora in pošiljanje strokovnjakov iz točk (d) in (e) člena 8;
- (b) podpiranje držav članic pri dostopu do opreme in prevoznih sredstev ob nesrečah, kot je navedeno v členu 23; in
- (c) na podlagi prejema prošnje za pomoč, izvedba vseh potrebnih dodatnih podpornih in dopolnilnih dejavnosti za čim učinkovitejše olajševanje usklajevanja odziva.

*Člen 23***▼ M2****Upravičene dejavnosti, povezane z opremo in operacijami****▼ B**

1. Da se omogoči dostop do opreme in prevoznih sredstev v okviru mehanizma Unije, so do finančne pomoči upravičene naslednje dejavnosti:

- (a) zagotavljanje in izmenjava informacij o opremi in prevoznih sredstvih, ki se jih države članice odločijo dati na voljo, da bi se olajšalo združevanje tovrstne opreme ali prevoznih sredstev;
- (b) pomoč državam članicam pri identifikaciji in olajševanju dostopa do prevoznih sredstev, ki so lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgov;
- (c) pomoč državam članicam pri identifikaciji opreme, ki je lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgov; in
- (d) financiranje prevoznih sredstev za zagotovitev hitrega odziva na nesreče. Takšne dejavnosti so upravičene do finančne pomoči samo, če so izpolnjena naslednja merila:
 - (i) prošnja za pomoč v okviru mehanizma Unije je vložena v skladu s členoma 15 in 16;
 - (ii) dodatna prevozna sredstva so potrebna za zagotovitev učinkovitosti odziva na nesreče v okviru mehanizma Unije;

▼ B

- (iii) pomoč ustrezna potrebam, ki jih je ugotovil ERCC, in se dostavi v skladu s priporočili ERCC o tehničnih specifikacijah, kakovosti, časovni ustreznosti in načinih dostave;
- (iv) država, ki zaprosi za pomoč, sprejme pomoč v okviru mehanizma Unije neposredno ali prek Združenih narodov ali njihovih agencij oziroma ustreznih mednarodnih organizacij; in
- (v) pomoč ob nesrečah v tretjih državah dopolnjuje kakršen koli celovit humanitarni odziv Unij.

▼ M2

1a. Znesek finančne pomoči Unije za prevoz zmogljivosti, ki niso predhodno odrejene evropskemu naboru civilne zaščite in ki se uporabijo v primeru nesreče ali grožnje nesreče v Uniji ali zunaj nje, ne presega 75 % skupnih upravičenih stroškov.

2. Znesek finančne pomoči Unije za zmogljivosti, predhodno odrejene evropskemu naboru civilne zaščite, v primeru nesreče ali grožnje nesreče v Uniji ali sodelujoči državi ne presega 75 % stroškov uporabe zmogljivosti, vključno s prevozom.

3. Finančna pomoč Unije za prevoz ne presega 75 % skupnih upravičenih stroškov, povezanih s prevozom zmogljivosti, ki so predhodno odrejene evropskemu naboru civilne zaščite, kadar se uporabljajo v primeru nesreče ali grožnje nesreče zunaj Unije, kot je navedeno v členu 16.

4. Finančna pomoč Unije za prevozna sredstva lahko poleg tega krije do 100 % skupnih upravičenih stroškov, opisanih v točkah (a), (b), (c) in (d), če je to potrebno za operativno učinkovitost združevanja pomoči držav članic in če so stroški povezani s čimer koli od naslednjega:

- (a) kratkoročnim najemom skladiščnih objektov, v katerih se pomoč držav članic začasno shrani, da bi olajšali njen usklajen prevoz;
- (b) prevozom iz države članice, ki nudi pomoč, v državo članico, ki omogoča usklajen prevoz pomoči;
- (c) prepakiranjem pomoči držav članic, da se čim bolj izkoristijo razpoložljive prevozne zmogljivosti ali izpolnijo posebne operativne zahteve, ali
- (d) lokalnim prevozom, tranzitom in skladiščenjem skupne pomoči, da se omogoči usklajena dostava v končni namembni kraj v državi članici, ki je zaprosila za pomoč.

4a. Kadar se zmogljivosti rescEU uporabljajo za nacionalne namene v skladu s členom 12(5), vse stroške, vključno s stroški vzdrževanja in popravil, krije država članica, ki zmogljivosti uporablja.

▼ M2

4b. V primeru uporabe zmogljivosti rescEU v okviru mehanizma Unije finančna pomoč Unije krije 75 % operativnih stroškov.

Z odstopanjem od prvega pododstavka finančna pomoč Unije krije 100 % operativnih stroškov zmogljivosti rescEU, potrebnih za nesreče z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, kadar se te zmogljivosti uporabljajo v okviru mehanizma Unije.

4c. Za uporabo zunaj Unije iz člena 12(10) finančna pomoč Unije krije 100 % operativnih stroškov.

4d. Kadar finančna pomoč Unije iz tega člena ne krije 100 % stroškov, preostali znesek stroškov krije prosilec za pomoč, razen če je z državo članico, ki nudi pomoč, ali državo članico, ki gosti zmogljivosti rescEU, dogovorjeno drugače.

▼ B

5. V primeru združevanja prevoznih operacij, v katere je vključenih več držav članic, lahko ena država članica prevzame pobudo in zaprosi za finančno pomoč Unije za celotno operacijo.

6. Če država članica zaprosi Komisijo, da odda naročilo za prevozne storitve, Komisija zaprosi za delno povračilo stroškov v skladu s stopnjami financiranja iz odstavkov 2, 3 in 4.

7. V skladu s tem členom je finančna pomoč Unije za prevozna sredstva upravičena za kritje vseh stroškov v zvezi s premikom prevoznih sredstev, vključno s stroški vseh storitev, pristojbinami, logističnimi stroški in stroški pretovarjanja, stroški goriva in morebitnimi stroški nastanitve ter vsemi drugimi posrednimi stroški, kot so davki, splošne dajatve in tranzitni stroški.

▼ M2

8. Stroški prevoza lahko vključujejo stroške na enoto, pavšalne zneske ali pavšalne stopnje, določene glede na kategorijo stroškov.

▼ B*Člen 24***Upravičenci**

Nepovratna sredstva na podlagi tega sklepa se lahko dodelijo pravnim osebam, za katere velja zasebno ali javno pravo.

*Člen 25***Vrste finančnih intervencij in izvedbeni postopki**

1. Komisija izvaja finančno pomoč Unije v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.

2. Finančna pomoč na podlagi tega sklepa se lahko dodeli v kateri koli obliki, določeni v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012, zlasti v obliki donacij, povračil stroškov, javnih naročil ali prispevkov v skrbniške sklade.

▼ B

3. Komisija z izvedbenimi akti za izvajanje tega sklepa sprejme letne delovne programe, razen za dejavnosti, ki spadajo pod odziv na nesreče iz poglavja IV, ki jih ni mogoče vnaprej predvideti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2). V letnih delovnih programih določi cilje, pričakovane rezultate, način izvajanja in skupni odobreni znesek. Zajemajo tudi opis dejavnosti, ki se financirajo, navedbo zneskov, dodeljenih posamezni dejavnosti, in okvirni časovni raspored izvedbe. Letni delovni programi v zvezi s finančno pomočjo iz člena 28(2) vsebujejo opise predvidenih dejavnosti v državi, na katero se nanašajo.

*Člen 26***Komplementarnost in skladnost pri delovanju Unije****▼ M2**

1. Dejavnosti, ki prejemajo finančno pomoč na podlagi tega sklepa, ne prejmejo pomoči iz drugih finančnih instrumentov Unije. V skladu s členom 191(1) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ pa finančna pomoč, dodeljena v skladu s členi 21, 22 in 23 tega sklepa, ne preprečuje financiranja iz drugih instrumentov Unije v skladu s pogoji, določenimi v teh instrumentih.

Komisija zagotovi, da jo kandidati za finančno pomoč na podlagi tega sklepa in prejemniki takšne pomoči obvestijo o finančni pomoči, ki so jo prejeli iz drugih virov, vključno s splošnim proračunom Unije, ter o vloženih vlogah za takšno pomoč.

2. Vzpostavijo se sinergije, komplementarnost in večja usklajenost z drugimi instrumenti Unije, denimo tistimi, ki podpirajo kohezijo, razvoj podeželja, raziskave, zdravje, migracijske in varnostne politike ter Solidarnostni sklad Evropske unije. Komisija v primeru odziva na humanitarne krize v tretjih državah zagotavlja komplementarnost in skladnost dejavnosti, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, in dejavnosti, ki se financirajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1257/96, hkrati pa zagotavlja izvajanje teh dejavnosti v skladu z Evropskim soglasjem o humanitarni pomoči.

▼ B

3. Če pomoč v okviru mehanizma Unije prispeva k humanitarnemu odzivu Unije, zlasti v zahtevnih izrednih razmerah, dejavnosti, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, temeljijo na ugotovljenih potrebah ter so skladne s humanitarnimi načeli ter načeli za uporabo civilne zaščite in vojaških sredstev, določenimi v Evropskem soglasju o humanitarni pomoči.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

▼B*Člen 27***Zaščita finančnih interesov Unije**

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju dejavnosti, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter, kjer je to ustrezno, z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče lahko opravijo revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih donacij, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi tega sklepa.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96⁽²⁾, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o subvenciji ali pogodbo, financirano na podlagi tega sklepa, prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega protipravnega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi o subvencijah in sklepi o subvencijah, ki izhajajo iz izvajanja tega sklepa, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za opravljanje takšnih revizij ter preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

POGLAVJE VI

SPLOŠNE DOLOČBE

*Člen 28***Tretje države in mednarodne organizacije****▼M2**

1. V okviru mehanizma Unije lahko sodelujejo:

- (a) države Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP, ter druge evropske države, kadar je tako določeno v sporazumih in postopkih;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami ali drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

▼ M2

- (b) države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke v skladu s splošnimi načeli in pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenimi v ustreznih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali podobnih sporazumih.

1a. Sodelovanje v mehanizmu Unije vključuje sodelovanje v njegovih dejavnostih v skladu s cilji, zahtevami, merili, postopki in roki, določenimi v tem sklepu, ter mora biti v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Evropsko unijo in sodelujočo državo.

▼ B

2. Finančna pomoč iz člena 20 in točk (a), (b), (f) in (h) člena 21(1) se lahko dodeli tudi državam kandidatkam in potencialnim kandidatkam, ki ne sodelujejo v okviru mehanizma Unije, ter državam v okviru evropske sosedске politike, če ta finančna pomoč dopolnjuje finančna sredstva, ki so na voljo v okviru prihodnjega zakonodajnega akta Unije v zvezi z ustanovitvijo instrumenta za predpristopno pomoč (IPA II), in prihodnjega zakonodajnega akta Unije v zvezi z ustanovitvijo evropskega sosedskega instrumenta.

▼ M2

3. Mednarodne ali regionalne organizacije ali države, ki so del evropske sosedске politike, lahko sodelujejo v dejavnostih v okviru mehanizma Unije, če to dovoljujejo ustrezni dvostranski ali večstranski sporazumi med temi organizacijami ali državami in Unijo.

▼ B*Člen 29***Pristojni organi**

Za namene uporabe tega sklepa države članice imenujejo pristojne organe in o tem obvestijo Komisijo.

▼ M2*Člen 30***Izvajanje prenosa pooblastila**

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 19(5) in (6) se prenese na Komisijo do 31. decembra 2020.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 21(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 21. marca 2019.

4. Prenos pooblastila iz člena 19(5) in (6) ter člena 21(3) lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

▼M2

5. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

6. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

7. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 19(5) in (6) ter člena 21(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

▼B*Člen 31***Nujni postopek**

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 30(5). V tem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila o odločitvi Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

*Člen 32***Izvedbeni akti**

1. Komisija sprejme izvedbene akte o naslednjih zadevah:

- (a) sodelovanju ERCC s kontaktnimi točkami v državah članicah, kot je določeno v točki (b) člena 8, členu 15(3) in točki (a) člena 16(3); ter operativnih postopkih pri odzivanju na nesreče v Uniji, kot so določeni v členu 15, in na nesreče zunaj Unije, kot so določeni v členu 16, vključno z določanjem ustreznih mednarodnih organizacij;
- (b) sestavnih delih CECIS in postopku izmenjave informacij prek tega sistema, kot je določeno v točki (b) člena 8;
- (c) postopku razmeščanja strokovnih ekip na terenu, kot je določeno v členu 17;
- (d) določanju modulov, drugih odzivnih zmogljivosti in strokovnjakov, kot je določeno v členu 9(1);
- (e) operativnih zahtevah glede delovanja in interoperabilnosti modulov, kot je določeno v členu 9(2), vključno z njihovimi nalogami, zmogljivostmi, glavnimi sestavnimi deli, samozadostnostjo in napotitvijo;

▼ B

- (f) ciljnih zmogljivostih, zahtevami glede kakovosti in interoperabilnosti ter postopkom certificiranja in registriranja, ki so potrebni za delovanje ► **M2** evropski nabor civilne zaščite ◀, kot je določeno v členu 11, pa tudi o finančni ureditvi, kot je določeno v členu 21(2);

▼ M2

- (g) vzpostavitvi, upravljanju in vzdrževanju rescEU, kot je določeno v členu 12, vključno z merili za odločitve o uporabi, operativnimi postopki in stroški iz člena 21(3);
- (h) vzpostavitvi in organizaciji mreže znanja Unije na področju civilne zaščite, kot je določeno v členu 13;
- (ha) vrst tveganj z majhno verjetnostjo, vendar hudimi posledicami, in ustreznih zmogljivostih za obvladovanje teh tveganj, kot je navedeno v členu 21(4);
- (hb) merilih in postopkih za izrekanje priznanja dolgotrajne predanosti in izjemnih prispevkov v mehanizmu Unije na področju civilne zaščite, kot je navedeno v členu 20a; in

▼ B

- (i) organizaciji podpore pri prevozu pomoči, kot je določeno v členih 18 in 23.
2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2).

*Člen 33***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor mnenja ne predloži, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼ M2*Člen 34***Evalvacija**

1. Dejavnosti, ki prejemajo finančno pomoč, se redno spremljajo, da se sledi njihovem izvajanju.
2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsaki dve leti predloži poročilo o operacijah in napredku, doseženem v skladu s členoma 11 in 12. Poročilo vsebuje informacije o napredku pri doseganju ciljnih zmogljivosti in preostalih vrzeli iz člena 11(2), pri čemer se upošteva vzpostavitev zmogljivosti rescEU v skladu s členom 12. Poročilo vsebuje tudi pregled razvoja proračuna in stroškov, ki se nanašajo na odzivne zmogljivosti, ter oceno potrebe po nadaljnjem razvoju teh zmogljivosti.

▼ M2

3. Komisija oceni uporabo tega sklepa ter Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2023 in nato vsakih pet let predloži sporočilo o učinkovitosti, stroškovni uspešnosti in nadaljnjem izvajanju tega sklepa, zlasti kar zadeva člen 6(4), in zmogljivosti rescEU. Navedenemu sporočilu se po potrebi priložijo predlogi za spremembo tega sklepa.

▼ B

POGLAVJE VII
KONČNE DOLOČBE

▼ M2

Člen 35

Prehodne določbe

Do 1. januarja 2025 se lahko zagotavlja finančna pomoč Unije za kritje 75 % stroškov, potrebnih za omogočanje hitrega dostopa do nacionalnih zmogljivosti, ki ustrezajo tistim, opredeljenim v skladu s členom 12(2). V ta namen lahko Komisija državam članicam dodeli neposredna nepovratna sredstva brez razpisa za zbiranje predlogov.

Zmogljivosti iz prvega odstavka se določijo kot zmogljivosti rescEU do konca tega prehodnega obdobja.

Z odstopanjem od člena 12(6) odločitev o uporabi zmogljivosti iz prvega odstavka sprejme država članica, ki jih je dala na voljo kot zmogljivosti rescEU. Če država članica zaradi nujnih razmer doma, višje sile ali – v izjemnih primerih – iz drugih resnih razlogov teh odzivnih zmogljivosti ne more dati na voljo za posamezno nesrečo, o tem čim prej obvesti Komisijo, pri čemer se sklicuje na ta člen.

▼ B

Člen 36

Razveljavitev

Odločba 2007/162/ES, Euratom in Odločba 2007/779/ES, Euratom se razveljavita. Sklicevanja na razveljavljeni odločbi veljajo kot sklicevanja na ta sklep in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II k temu sklepu.

Člen 37

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije. Uporablja se od 1. Januarja 2014.

▼ M2

▼B

PRILOGA I

**Odstotni deleži za dodelitev finančnih sredstev za izvajanje mehanizma
Unije iz člena 19(1)**

Preventiva: 20 % +/- 8 odstotnih točk

Pripravljenost: 50 % +/- 8 odstotnih točk

Odziv: 30 % +/- 8 odstotnih točk

Načela

Komisija pri izvajanju tega sklepa da prednost dejavnostim, za katere so v tem sklepu določeni roki v obdobju pred iztekom tega roka, z namenom izpolnitve zadevnega roka.

▼ **M2**

PRILOGA IA

Kategorije stroškov, ki bi lahko bili upravičeni v zvezi z izračunom skupnih ocenjenih stroškov v skladu s členom 21(3)

1. Stroški opreme
2. Stroški vzdrževanja, vključno s stroški popravil
3. Stroški zavarovanja
4. Stroški usposabljanja
5. Stroški skladiščenja
6. Stroški registracije in certificiranja
7. Stroški potrošnega materiala
8. Stroški osebja, potrebnega za zagotavljanje razpoložljivosti in uporabe zmogljivosti rescEU.



PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba Sveta 2007/162 ES, Euratom	Uredba Sveta 2007/779 ES, Euratom	Ta uredba
člen 1 (1)		—
člen 1 (2)		člen 1 (4)
člen 1 (3)		—
člen 1 (4)	člen 1(2)	člen 2 (2)
	člen 1 (1)	—
	člen 1 (2), prvi pododstavek	člen 1 (2)
	člen 1 (2), drugi pododstavek	člen 1 (5)
člen 2 (1)		člen 2 (1), točka (a)
člen 2 (2)		člen 2 (1), točka (b)
člen 2 (3)		člen 1 (6)
	člen 2, točka (1)	—
	člen 2, točka (2)	člen 13 (1), točka (a)
	člen 2, točka (3)	člen 20, točka (b)
	člen 2, točka (4)	člen 8, točka (d)
	člen 2, točka (5)	člen 7 in člen 8, točka (a)
	člen 2, točka (6)	člen 8, točka (b)
	člen 2, točka (7)	člen 8, točka (c)
	člen 2, točka (8)	člen 18 (1)
	člen 2, točka (9)	člen 18 (2)
	člen 2, točka (10)	člen 16 (7)
	člen 2, točka (11)	—
člen 3	člen 3	člen 4
člen 4 (1)		člen 20 in člen 21
člen 4 (2), točka (a)		člen 22, točka (a)
člen 4 (2), točka (b)		člen 22, točka (b), in člen 23 (1), točke (a), (b) in (c)
člen 4 (2), točka (c)		člen 23 (1), točka (d)
člen 4 (3)		člen 23 (2) in (4)
člen 4 (4)		člen 32 (1), točka (i)
	člen 4(1)	člen 9 (1)

▼B

Uredba Sveta 2007/162 ES, Euratom	Uredba Sveta 2007/779 ES, Euratom	Ta uredba
	člen 4 (2)	člen 9 (3)
	člen 4 (3)	člen 9 (1) in (2)
	člen 4 (4)	člen 9 (4)
	člen 4 (5)	člen 9 (5)
	člen 4 (6)	člen 9 (6)
	člen 4 (7)	člen 9 (9)
	člen 4 (8)	člen 9 (7)
člen 5		člen 24
	člen 5, točka (1)	člen 8, točka (a)
	člen 5, točka (2)	člen 8, točka (b)
	člen 5, točka (3)	člen 8, točka (c)
	člen 5, točka (4)	člen 8, točka (d)
	člen 5, točka (5)	člen 13 (1), točka (a)
	člen 5, točka (6)	—
	člen 5, točka (7)	člen 13 (1), točka (d)
	člen 5, točka (8)	člen 13 (1), točka (f)
	člen 5, točka (9)	člen 18
	člen 5, točka (10)	člen 8, točka (e)
	člen 5, točka (11)	člen 8, točka (g)
člen 6 (1)		člen 25 (1)
člen 6 (2)		člen 25 (2)
člen 6 (3)		člen 25 (3), tretji in četrti stavek
člen 6 (4)		—
člen 6 (5)		člen 25 (3), prvi in drugi stavek
člen 6 (6)		—
	člen 6	člen 14
člen 7		člen 28 (1)
	člen 7 (1)	člen 15 (1)
	člen 7 (2)	člen 15 (3)
	člen 7 (2), točka (a)	člen 15 (3), točka (a)
	člen 7 (2), točka (c)	člen 15 (3), točka (b)
	člen 7 (2), točka (b)	člen 15 (3), točka (c)
	člen 7 (3), prvi in tretji stavek	člen 15 (4) in člen 16 (6)

▼ B

Uredba Sveta 2007/162 ES, Euratom	Uredba Sveta 2007/779 ES, Euratom	Ta uredba
člen 8	člen 7 (4)	člen 15 (5)
	člen 7 (5)	—
	člen 7 (6)	člen 17 (3), prvi stavek
		člen 26
	člen 8 (1) prvi pododstavek	člen 16 (1)
	člen 8 (1), drugi pododstavek	člen 16 (2), prvi stavek
	člen 8 (1), tretji pododstavek	—
	člen 8 (1), četrti pododstavek	—
	člen 8 (2)	člen 16 (4)
	člen 8 (3)	—
	člen 8 (4), točka (a)	člen 16 (3), točka (a)
	člen 8 (4), točka (b)	člen 16 (3), točka (c)
	člen 8 (4), točka (c)	člen 16 (3), točka (d)
	člen 8 (4), točka (d)	člen 16 (3), točka (e)
	člen 8 (5)	člen 16 (8)
	člen 8 (6), prvi pododstavek	člen 17 (1) in člen 17 (2), točka (b)
	člen 8 (6), drugi pododstavek	člen 17 (3), drugi stavek
	člen 8 (7), prvi pododstavek	—
	člen 8 (7), drugi pododstavek	člen 16 (2), drugi stavek
	člen 8 (7), tretji pododstavek	člen 16 (9)
	člen 8 (7), četrti pododstavek	člen 16 (11)
	člen 8 (7), peti pododstavek	—
	člen 8 (8)	člen 16 (10)
člen 8 (9), točka (a)	člen 16 (12)	
člen 8 (9), točka (b)	člen 16 (13)	
člen 9		člen 16 (2)
	člen 9	člen 18
člen 10		člen 19 (3)

▼ **B**

Uredba Sveta 2007/162 ES, Euratom	Uredba Sveta 2007/779 ES, Euratom	Ta uredba
	člen 10	člen 28
člen 11		—
	člen 11	člen 29
člen 12 (1)		člen 27 (1)
člen 12 (2)		—
člen 12 (3)		—
člen 12 (4)		—
člen 12 (5)		—
	člen 12 (1)	člen 32 (1), točka (e)
	člen 12 (2)	člen 32 (1), točka (a)
	člen 12 (3)	člen 32 (1), točka (b)
	člen 12 (4)	člen 32 (1), točka (c)
	člen 12 (5)	člen 32 (1), točka (h)
	člen 12 (6)	člen 32 (1), točka (d)
	člen 12 (7)	—
	člen 12 (8)	—
	člen 12 (9)	člen 32 (1), drugi del točke (a)
člen 13	člen 13	člen 33
člen 14		člen 19
člen 15	člen 14	člen 34
	člen 15	člen 36
člen 16		člen 37, drugi stavek
člen 17	člen 16	člen 38